

ninger, og jeg kan ogsaa gaa med til at forhøje Portoene for Pengebreve, saa der er som sagt ingen Uoverensstemmelse mellem mit Standpunkt i Aar og tidligere.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): De Udtalelser, vi nys hørte fra den højtærede Finansminister, gik ikke absolut i den Retning, at der finansielt set er Nødvendighed for at foretage den store Forhøjelse, her er Tale om. Den højtærede Minister erkendte, at det var vanskeligt for ham at imødegaa Indvendingerne, og navnlig hvis man vilde rette det Spørgsmaal, om det var nødvendigt, maatte han erkende, at det kunde der altid strides om. Jeg synes, at hvis Forholdet ikke er saaledes, at Ministeren maa sige: Det er ganske umuligt at komme igennem, medmindre jeg faar de Indtægter, jeg her har foreslaaet; jeg ser ikke nogen som helst anden Udvej til at klare Stillingen finansielt set, end at gribe netop til dette Middel, ja, saa kan jeg forstaa, at det i alt Fald for Flertallet i denne Sal er vanskeligt at gaa imod Ministeriet, men naar Stillingen er den, at Ministeriet maa erkende, at det er lidet ønskeligt at gaa til denne Forhøjelse, og heller ikke holder fast paa, at det er absolut nødvendigt, synes jeg, at man skulde gøre det, vi saa ofte høre anbefalet i denne Tid, naar Talen er om politiske Handlinger og navnlig om finansielle Spørgsmaal: Vi maa vente, vi maa se Tiden an. Naar man for Øjeblikket fra Kommuner eller fra visse Klasser i Befolkningen beklager sig over, at de foreslaaede Skattelove ville virke uheldigt paa et eller andet Omraade, møder man os bestandig med dette: Ja, men lad os se Tiden an! Det er dog ikke sikkert, det vil komme til at se saaledes ud. Jeg synes virkelig, der var god Grund til paa dette Omraade at se Tiden an. Vi have i de sidste Aar haft et ugunstigt Resultat af Postvæsenet, vi staa over for betydelige Forøgelse af Udgifterne, som naturligvis ikke ville gøre det økonomiske Resultat bedre. Men det er ikke hos os alene, altsaa det er ikke i Kraft af vore Takster eller vore særlige Forhold, at Resultatet er mindre gunstigt. De samme Aarsager have været til Stede rundt omkring i hele Europa. En almindelig Nedgang, en almindelig Depression i Forretningslivet har ført til Nedgang i Statsindtægterne, navnlig af Transportvæsen, Jernbane- og Postvæsenet, men vi haabe dog alle, at det kun er et forbigaaende Fænomen, og jeg synes derfor, der er god Grund til at vente nogen

Tid og se, om det ogsaa er nødvendigt at gaa til den her foreslaaede Foranstaltning. Jeg har i alt Fald ikke hørt saadanne Grunde, som kunde overbevise mig om Rigtigheden af at gaa medertil.

Naar den højtærede Finansminister i Anledning af mit Forslag om at lade Skatteborgerne betale Underskuddet siger, at det kunde jo ikke være særlig tiltalende for de Skatteborgere, som kom til at betale noget mere, de kunde jo lige saa godt betale det gennem en forhøjet Porto, maa jeg sige, at det holder ikke Stik, det er jo slet ikke sikkert, at det navnlig er de meget velhavende Skatteborgere, der faa de store, forøgede Udgifter til Porto. En Mands Udgifter til Porto behøver ikke at staa i nogen som helst Forbindelse med hans Formuesomstændigheder, det kan meget godt være, at en Mand, der sidder meget smaat i det, alligevel maa bruge overordentlig mange Penge til Porto, fordi hans Forretning kræver det, medens det kan være, at en Millionær kun har nogle faa Familiebreve at skrive om Aaret, og som Følge deraf kun i meget ringe Grad berøres af de forhøjede Portotakster. Og den Omstændighed, at man i adskillige andre Lande har et Overskud af sit Postvæsen, behøver ikke at betyde noget, det betyder i mine Øjne ikke, at vi ogsaa skulle have det. I England har man et stort Overskud, men man har det til Trods for, at man har en Porto, som er meget lavere end den, vi have. Man har der en Porto af 1 penny for det engelske Statsomraade, og det vil sige noget helt andet end de 10 Øre, som her foreslaas. Det er mindre end det, vi nu have, og naar man, til Trods for, at man har den Porto — den er særlig lav, naar man tager Hensyn til engelske Forhold og til Pengenes Værdi der i Forhold til vort Land — dog har et Overskud, saa ligger det i den store Benyttelse af deres Postvæsen. Men at vi skulde gaa op til en Porto, som blev den højeste i de civiliserede Lande, er der ingen Grund til. Det er ikke det samme for Danmark som for Norge og Sverige at gaa op til 10 Øre, idet, som jeg nævnte i Gaar, Afstandene der ere saa meget større, og det er desuden de eneste Lande, som ere saa højt oppe. Jeg kan derfor ikke paa Grund af det, som er blevet sagt, forandre min Anskuelse, at der ikke er nogen Anledning til at gaa op med Portoene.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Vægtigheden fremhævede den ærede Minister, at det var det eneste Punkt, hvor jeg antydede, at jeg kunde være med til